

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 12 MARÇ DE 2021 | Número 116

PÀG. 4 | PAPA FRANCESC A IRAQ

“M’he preguntat qui venia les armes als terroristes”

PÀG. 8 | EDUCACIÓ

Quant costa l'escola concertada?

PÀG. 16 | FUNDACIÓ PERE TARRÉS

Nous lideratges per a noves governances

PÀG. 19 | MARIA ROSA OCAÑA

Nadieżdha, una revista en la clandestinitat

PÀG. 22 | DONES I ESSLÉSIA

L'Església catalana suspèn en igualtat

PÀG. 24 | NÚRIA CALDUCH

Primera secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica

PÀG. 29 | CÀRITAS BARCELONA

“Necessitem un canvi de model social”

Dones d'Església: “Aquí, hi cabem tots” | PÀG. 26

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

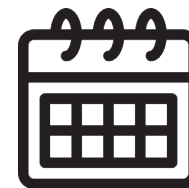
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

Hi són en tasques mecàniques i logístiques. En espais assistencials i de cura. En la transmissió de la fe. En l'educació formal i en el lleure. En l'estudi, la formació i la recerca teològica. En el diàleg, el pensament i la comunicació. En tantes i tantes àrees, les dones catòliques ofereixen un servei generós. Per què no formen part encara del servei de govern?

SUMARI

4 Panoràmica

"M'he preguntat qui venia les armes als terroristes", per Papa Francesc
Nous lideratges per a noves governances, per Josep Oriol Pujol i Humet
Nadieżdha, una revista en la clandestinitat, per Maria Rosa Ocaña

8 Actualitat

Quant costa l'escola concertada?
Acostar-se a la mística de Santa Teresa i Simone Weil amb la dansa
La Passió d'Esparreguera comença una temporada adaptada a la Covid-19
8M: l'Església catalana suspèn en igualtat
El Papa nomena Núria Calduch primera secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica
Dones d'Església: "Aquí, hi cabem tots"
Càritas Barcelona: "Necessitem un canvi de model social"
7 de cada 10 catalans s'identifiquen amb alguna religió

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

“M’he preguntat qui venia les armes als terroristes”

PER PAPA FRANCESC
A LES HOMILIES DEL PAPA FRANCESC

Aquests darrers dies el Senyor m’ha permès **visitar l’Iraq**, realitzant un projecte de **Sant Joan Pau II**. Mai un Papa havia estat a la terra d’Abraham; la Providència ha volgut que això passés ara, com a signe d’esperança després d’anys de guerra i terrorisme i durant una dura pandèmia.

Després d’aquesta Visita, la meva ànima està plena d’agraïment. Agraïment a Déu i a tots aquells que l’han feta possible: al President de la República i al Govern de l’Iraq; als Patriarques i als Bisbes del País, juntament amb tots els ministres i fidels de les respectives Esglésies; a les Autoritats religioses, començant pel Gran Aya-

tollah Al-Sistani, amb qui he tingut una trobada inoblidable a la seva residència a Najaf.

He sentit fortament el sentit penitencial d’aquest pelegrinatge: no podia acostar-me a aquelles persones torturades, a aquella Església màrtir, sense prendre sobre meu, en nom de l’Església Catòlica, la creu que ells porten des de fa anys; una creu gran, com la que hi ha a l’entrada de Qaraqosh. Ho he sentit de manera particular veient les ferides encara obertes de la destrucció, i encara més reunint-me i escoltant els testimonis que van sobreviure a la violència, a les persecucions, a l’exili... I al mateix temps he vist al voltant meu la joia d’acollir el

missatge de Crist; he vist l'esperança d'obrir-se a un horitzó de pau i de fraternitat, resumit en les paraules de Jesús que eren el lema de la Visita: «*Tots vosaltres sou germans*» (Mt 23,8). He trobat aquesta esperança en el discurs del President de la República, l'he trobada en moltes salutacions i testimonis, en els cants i en els gestos de la gent. L'he llegida en els rostres lluminosos dels joves i en els ulls plens de vida de la gent gran. Les persones que portaven cinc hores esperant el Papa, drets...; fins i tot dones amb bebès als braços... Esperaven, i en els seus ulls hi havia esperança.

El poble iraquíà té dret a viure en pau, té dret a recuperar la dignitat que li pertoca. Les seves arrels religioses i culturals són mil·lenàries: la Mesopotàmia és el bressol de la civilització; Bagdad ha estat al llarg de la història una ciutat d'importància primordial, que ha acollit durant segles la biblioteca més rica del món. I què la va destruir? La guerra. La guerra és sempre el monstre que, amb els canvis de les èpoques, es transforma i segueix devorant la humanitat. Però la resposta a la guerra no és una altra guerra, la resposta a les armes no són altres armes. I jo m'he preguntat: qui venia les armes als ter-

roristes? Qui ven avui les armes als terroristes, que estan fent massacres en altres parts, pensem en l'Àfrica per exemple? És una pregunta que m'agradaria que algú em respongués. La resposta no és la guerra sinó la fraternitat. Aquest és el repte per a l'Iraq, però no només: és el repte per a tantes regions de conflicte, en definitiva, és el repte per a tot el món: la fraternitat. Serem capaços nosaltres de crear fraternitat entre nosaltres, de fer una cultura de germans? O continuarem amb la lògica que va començar Caïn, la guerra? Germanor, fraternitat.

Per això ens hem trobat i **hem pregat, cristians i musulmans, amb representants d'altres religions, a Ur**, on Abraham va rebre la crida de Déu fa uns quatre mil anys. Abraham és pare en la fe perquè va escoltar la veu de Déu que li prometia una descendència, ho va deixar tot i se'n va anar. Déu és fidel a les seves promeses i encara avui guia els nostres passos de pau, guia els passos de qui camina a la Terra amb la mirada cap el Cel. I a Ur, estant junts sota aquell cel lluminós, el mateix cel en el qual el nostre pare Abraham ens va veure a nosaltres, els seus descendents, aquella frase semblava ressonar en els nostres cors: *Tots sou germans*.

Un missatge de fraternitat ha sortit de la **trobada eclesial en la Catedral Siro-Catòlica de Bagdad**, on l'any 2010 van matar 48 persones, dues de les quals eren sacerdots, durant la celebració de la Missa. L'Església a l'Iraq és una Església màrtir i en aquell temple, que guarda la memòria d'aquells màrtirs inscrits en la pedra, ha ressonat l'alegria de la trobada: la meva sorpresa d'estar enmig d'ells es fusionava amb la seva alegria de tenir el Papa amb ells.

Hem enviat un missatge de fraternitat **des de Mosul i des de Qaraqosh**, sobre el riu Tigris, prop de les ruïnes de l'antiga Nínive. L'ocupació de l'Isis va provocar la fugida de milers i milers d'habitants, entre els quals molts cristians de diverses confessions i altres minories perseguides, especialment els yazidis. L'antiga identitat d'aquesta ciutat s'ha arruïnada. Ara estan mirant de reconstruir-la; els musulmans inviten els cristians a tornar, i junts restauren esglésies i mesquites. Hi ha fraternitat allà. I continuem, per favor, a pregar per aquests germans i germanes nostres que passen per tantes proves, perquè tinguin la força de començar de nou. I pensant en tants iraquians emigrats voldria dir-los: ho heu deixat tot com Abraham; com ell, guardeu

la fe i l'esperança, i sigueu teixidors d'amistat i de fraternitat allà on sigueu. I, si podeu, torneu.

Un missatge de fraternitat ha vingut de les dues Celebracions eucarístiques: **la de Bagdad**, en el ritu caldeu, i **la d'Erbil**, ciutat on he estat rebut pel President de la regió i pel seu Primer Ministre, les Autoritats - agraeixo a tots els que han vingut a rebre'm - i també he estat rebut pel poble. L'esperança d'Abraham i dels seus descendents s'ha realitzat en el misteri que hem celebrat, en Jesús, el Fill que Déu Pare no va perdonar, sinó que el va donar per la salvació

de tots: Ell, amb la seva mort i resurrecció, ens ha obert el pas a la terra promesa, a la vida nova on les llàgrimes s'assequen, les ferides es curen, els germans es reconcilien.

Estimats germans i germanes, lloem Déu per aquesta Visita històrica i seguim pregant per aquella Terra i pel pròxim Orient. A l'Iraq, tot i el soroll de la destrucció i de les armes, les palmeres, símbol del País i de la seva esperança, han seguit creixent i donant fruit. Això és degut a la fraternitat: com el fruit de les palmeres no fa soroll, sinó que dona fruit i fa créixer. Que Déu,

que és pau, concedeixi un avenir de fraternitat a l'Iraq, a l'Orient Mitjà i a tot el món!

Traducció: Josep M. Torrents

Audiència General 10 de març 2021

Catequesi sobre el Viatge apostòlic a l'Iraq

PAPA FRANCESC | [LLEGIR AL WEB](#)

S'esfondra una part de la teulada del Monestir de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc

Aquest dissabte 6 de març, el Consell de la Plebania de Montblanc, en el transcurs d'una visita a les instal·lacions del Monestir de la Mare de Déu de la Serra, va topar-se amb les runes de l'esfondrament de part del sostre d'una de les ales del claustre d'aquest Monestir. Els serveis tècnics de l'Arquebisbat i de l'Ajuntament van traslladar-se al lloc dels fets per fer una primera valoració dels danys. Es desconeixen els motius que han provocat la caiguda de la coberta que sortosament no ha provocat danys personals.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Sant Joan de Déu i l'Ajuntament de Barcelona obren una nova consulta odontològica solidària

L'Ajuntament de Barcelona, Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona i l'Hospital Sant Joan de Déu col·laboren per posar en marxa un nou dispositiu odontològic gratuït per a infants i persones adultes vulnerables o en risc d'exclusió, que ha obert les portes aquest mes de febrer. Aquest servei és possible gràcies a un conveni de col·laboració entre Sant Joan de Déu i l'Ajuntament de Barcelona, que aportarà uns 120.000 euros l'any.

SOLIDARITAT SJD | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'arquebisbat de Barcelona rescindeix el lloguer a una escola història de l'Hospitalet

L'arquebisbat de Barcelona ha anunciat que a finals de curs rescindirà el contracte de lloguer a l'Acadèmia Cultura, una escola històrica de l'Hospitalet de Llobregat. Al·leguen que l'edifici no reuneix les condicions per seguir amb l'activitat educativa i que l'empresa llogatera no ha dut a terme el manteniment de l'edifici. L'arquebisbat ha fet públic un comunicat en el qual expressa que segons un informe tècnic "l'estat de conservació dels edificis els fan totalment inadequats per a la seva funció".

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Cost que assumeix la Generalitat de Catalunya per cada ALUMNE*

*Font: Estudi cost plaça escolar. Síndic de Greuges

ESCOLA CONCERTADA

INFANTIL/PRIMÀRIA 2.784,41 €
Despesa real: 4.325,05 €

ESO 3.394,34 €
Despesa real: 5.228,75 €

ESCOLA PÚBLICA

INFANTIL/PRIMÀRIA 4.004,87 €
Despesa real: 4.130,21 €

ESO 5.610,08 €
Despesa real: 5.785,94 €

EL DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ PAGA UN

**33%
MENYS**

PER UNA PLAÇA CONCERTADA
QUE PER UNA PLAÇA PÚBLICA

L'ESCOLA CONCERTADA
ESCOLARITZA EL

DELS ALUMNES

EL DEPARTAMENT DESTINA A
L'ESCOLA CONCERTADA EL

DEL PRESSUPOST

L'escola concertada escolaritza un 32% dels alumnes de Catalunya i rep un 21% del pressupost del Departament d'Educació de la Generalitat. Aquesta és una de les dades que destaca una nova campanya informativa conjunta de les escoles concertades que inclou el suport de la Fundació d'Escoles Cristianes de Catalunya.

L'acció es realitza en un moment en què s'anuncia que el curs vinent almenys cinc escoles cristianes passaran a ser escoles de titularitat pública, perdent el seu **caràcter propi**. El motiu de fons és que amb el sistema de finançament actual les escoles concertades, tot i formar part del servei públic d'educació, són inviables econòmicament.

Quan arriben a una situació econòmica insostenible, o tanquen o passen a dependre de la Generalitat.

Aquesta situació històrica s'ha agreujat amb la davallada demogràfica i amb la crisi post-pandèmia. És el que ha passat amb dues escoles diocesanes de **Navàs** i amb **tres** escoles de la Fundació Vicenciana. Una altra escola de la Fundació Vicenciana **tançarà l'any vinent**.

Quant costa l'escola concertada?

El 35% dels costos els han de pagar les famílies

L'escola concertada s'exposa en un **gràfic** les dades numèriques referents al cost i cobertura de finançament dels llocs escolars i es compara amb el que representa el sector en el conjunt del sistema educatiu català. També s'expliquen les diverses despeses dels centres escolars que teòricament estan cobertes pel concert educatiu i que s'haurien cobrir per l'administració per garantir la gratuïtat de l'escolarització.

Les dades mostren que les famílies que opten per l'escola concertada han de cobrir un 35% dels costos. El finançament públic no arriba per pagar les despeses de funcionament des edificis: el 61% de les despeses no les cobreix el concert i les han de finançar el pares. Tampoc no cobreix altres costos com la sisena hora o la contractació d'especialistes de suport, psicologia o d'orientació pedagògica.

Així, en el cas de primària, el cost real d'un alumne en una escola pública i en escola concertada és pràcticament el mateix, poc més de 4.000 € anuals. L'escola concertada no és més cara que la pública. Però el Departament d'Educació només aporta 2.800 per alumne a

la concertada. Amb aquesta situació, el cost per l'administració d'un alumne en una escola concertada és un 33% menys que si aquest alumne està escolaritzat en un centre públic. La diferència és el cost que han d'assumir els pares, tenint en compte que la gran majoria d'escoles concertades són projectes d'iniciativa social sense ànim de lucre.

La majoria d'aquestes dades estan recollides en l'**informe** 'Estimació del cost de la plaça escolar a Catalunya' elaborat pel Síndic de Greuges el 2020 dins del Pacte contra la segregació a Cata-

lunya i que explica perquè molt alumnes de famílies en situació precària no poden optar per l'escola concertada.

Coincidint amb la preinscripció pel curs vinent, també es posa en marxa la campanya anual Tria Escola Cristiana. Entre altres serveis hi ha el **web** amb totes les ofertes dels centres, xarxes socials i el recull informatiu de les activitats i esdeveniment dels centres al blog i **butlletí** "Vida a les Escoles".

Brisa

Una alenada d'aire fresc

EL NOU PROJECTE DE RELIGIÓ CATÒLICA
PER A EDUCACIÓ INFANTIL

Acostar-se a la mística de Santa Teresa i Simone Weil amb la dansa

El Mercat de les Flors de Barcelona ha acollit des d'aquest dijous 4 de març fins al diumenge 7 de març l'**espectacle de dansa Teresa**, del coreògraf **Andrés Corchero**. Una obra que es basa en la obra escrita de dues dones, **Santa Teresa de Jesús** i **Simone Weil**, i que compta amb sis ballarines sobre l'escenari a la recerca de la connexió entre l'humà i el diví.

Fa sis anys que Andrés Corchero, Premi Nacional de Dansa de Catalunya 2003, va oferir un taller sobre Santa Teresa de Jesús a l'Institut del Teatre. "Sempre m'he sentit atret per tot el que no coneixem respecte a la fe i les creences", afirma.

Tot i no ser creient, Corchero explica que sí creu en quelcom superior a nosaltres que no sap com anomenar, i sovint s'ha sentit cridat a "reflexionar sobre la divinitat, sobre allò que no és tangible", alhora que l'han atret aquelles persones que creuen en quelcom "d'una manera molt ferma i contundent" i que solen tenir "una visió crítica de la institució religiosa com a tal". I en aquesta atracció s'hi troben les figures de Santa Teresa de Jesús i Simone Weil.

"Santa Teresa sempre m'ha semblat una figura important, també com a dona, lluitadora pels seus drets, contra la Inquisició, amb la voluntat de construir una Església més normal". Amb

Simone Weil el descobriment va venir a través d'una alumna. "Vaig descobrir el món, l'escriptura i filosofia de Weil". Una dona, creu, que també es va acostar a la mística "però des d'un lloc més terrenal".

Corchero es va reconèixer una mica en aquestes dues grans dones i va pensar en la possibilitat de transportar aquella saviesa als cossos dels alumnes. "Primer amb als alumnes de l'Institut fa sis anys, i ara amb les ballarines sobre l'escenari del Mercat de les Flors".

L'obra de dansa *Teresa* es basa en el llibre 'El libro de la vida' de la santa d'Àvila, i el llibre 'La gravedad y la gracia' de Weil. La investigació feta per Corchero, més que llarga i intensa, explica, s'ha basat sobretot "en intentar trobar quines paraules d'aquestes dues dones ens ressonen i ens feien reflexionar sobre la connexió amb quelcom diví".

Cada una de les ballarines, reconeix Corchero, ha fet propostes, i ell és qui ha construir el fil conductor. A nivell estètic, explica, els espectadors trobaran algunes escenes que ja havien aparegut en el taller de fa sis anys, afegint, per exemple, un seguit de frases de Weil, "com sentències", que les viuen les ballarines amb el seu cos. "No intentem explicar les vides de Santa Teresa o Simone Weil, sinó expressar amb el cos les essències de les quals elles parlaven com la compassió, l'amor, el sacrifici o el dolor".

I és que per al ballarí i coreògraf la dansa "té a veure amb les emocions", i en com cal una energia entre ballarí i espectador "perquè el missatge es comparteixi". La dansa, afirma Corchero, "es presta a expressar conceptes intangibles".

Fotografia: Vanesa Hermosilla.

La Passió d'Esparreguera comença una temporada adaptada a la Covid-19

La temporada passada es va haver de suspendre la Passió d'Esparreguera havent realitzat únicament la primera representació. Aquest 2021 l'espectacle s'adapta a les noves mesures amb més ganes i il·lusió que mai.

L'Espectacle de La Passió és el tret artístic, cultural i social més important i distintiu d'Esparreguera, un espectacle extraordinari que combina modernitat i tradició.

La Passió és hereva d'una tradició popular centenària que enllaça l'Edat Mitjana amb el segle XXI i que ha perviscut gràcies a la cura i esforç dels esparreguerins i esparreguerines que, al llarg dels segles, han sabut adaptar-la als nous temps, fer-la créixer i transmetre-la de generació en generació. Un espectacle extraordinari que combina modernitat i tradició, i que fa que la Passió esdevingui un gènere teatral per mèrits propis.

L'equip de direcció, proposa un any ple de novetats per tal de fer possible l'espectacle en la situació actual. Una proposta arriscada, amb una nova mirada de l'espectacle, que s'adapta als nous temps.

Fotografia: Vanesa Herмосilla.

Espectacle adaptat en text i forma

Enguany, l'espectacle es representarà en 6 úniques dates: 27 de març, 2, 11, 17, i 25 d'abril i 1 de maig. La durada de la representació també s'ha vist forçosament reduïda, passant a ser d'una hora i quaranta-cinc minuts. Serà un

nou format d'espectacle que concentrarà els moments més emotius i impactants de la Passió d'Esparreguera.

En tot moment es complirà amb el protocol COVID-19, marcant les entrades i sortides i mantenint una correcta ventilació. El personal

tant de sala com d'escenari aplicarà la normativa dictada per les autoritats i vetllarà pel seu compliment.

Per aquest motiu, l'espectacle ha adaptat la seva tradicional estructura (matí-tarda), a una representació reduïda.

Incorporació tecnològica

La tecnologia enguany pren el protagonisme en les representacions de la Passió. Dos nous projectors i la incorporació de focus LED permetran efectes audiovisuals a l'espectacle. El ciclorama del teatre esdevé pantalla, crearà profunditat a l'escena i complementarà les escenografies. Totes aquestes millores s'afegeixen a les taules de llums i de so, renovades tot just l'any passat. Així, la posada en escena s'adapta als nous temps i s'actualitza amb la incorporació de nova tecnologia.

Nova campanya de la Fundació Pere Tarrés per fomentar l'esperit crític dels joves

La Fundació Pere Tarrés engega la campanya "I tu què en penses", formada per vídeos curts que aprofundeixen en els valors dels joves i adolescents i que promouen la seva reflexió sobre diversos temes que els interpel·len. L'objectiu de la iniciativa és oferir eines als monitors/es i educadors/es que acompanyen aquests joves en el seu procés educatiu per tal d'ajudar-los a fomentar dinàmiques de reflexions i debats en les activitats de lleure i fomentar en ells l'esperit crític.

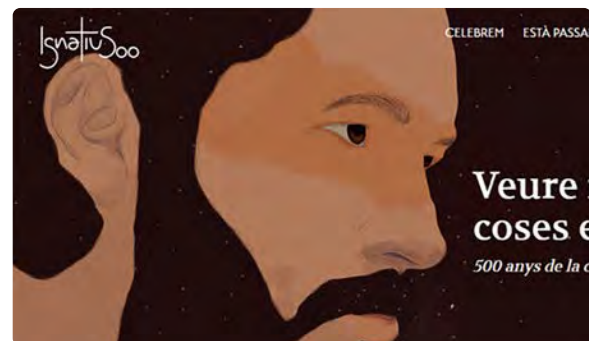
FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Quina ha de ser la pastoral educativa pel segle XXI?

La Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) presenta la 14a edició de la Jornada de Pastoral Educativa. Amb el lema "Convida", aquest acte adreçat a mestres, professors, pastoralistes i membres de direcció tindrà lloc del 15 al 19 de març a través d'una aula online, amb sessions en directe i altres asincrònics, és a dir que queden disponibles perquè els participants es connectin en l'horari que prefereixin. Les jornades compten amb un programa desdoblant per al professorat d'infantil i primària d'unabanda, i de l'altra ESO, batxillerat i cicles formatius.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els jesuïtes presenten 'Ignatius 500'

Ignatius 500 és l'Any Ignasià que els jesuïtes celebren per commemorar el cinquè centenari d'una experiència que va transformar a **Ignasi de Loiola** per sempre, i va donar lloc a una espiritualitat que ha facilitat la trobada amb Déu de multitud de persones de generació en generació. A més de recordar l'aniversari de la ferida soferta per Íñigo de Loiola a Pamplona, els jesuïtes ho viuen com una oportunitat d'actualitzar aquesta experiència a dia d'avui, en la relació de cada creient amb Déu, amb els altres i amb la Creació.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Nous lideratges per a noves governances

PER FUNDACIÓ PERE TARRÉS
A COMPROMÍS EDUCATIU I SOCIAL

L'Església institucional a Europa viu un temps de redimensionament. La secularització, la minva en la pràctica religiosa, menys preveres i religiosos amb carisma emprenedor i mobilitzador de comunitats, així com els serveis públics universalitzats units a ideologies polítiques que no creuen en la societat civil i la lliure iniciativa social són factors que representen una nova realitat que provoca que projectes fundats en altres èpoques siguin difícils de mantenir. Aquesta és una situació que afecta escoles, hospitals, serveis socials i cases de colònies, entre d'altres.

La realitat actual, diferent a la d'altres moments, fa que sigui necessari reduir la dimen-

sió d'aquestes projectes, actualitzar-los i, fins i tot, tancar-ne alguns. Aquestes decisions pertoquen, en darrer terme, als titulars, que actuen com a representants de la propietat. Aquests són persones amb força virtuts, però sovint poc preparats i motivats per la gestió de la part material dels projectes que lideren. Amb tot, en assumir la darrera responsabilitat d'una diòcesi, província eclesiàstica, parròquia o projecte -per elecció o nomenament- no poden eludir prendre decisions difícils. Per això és tant important com l'espiritualitat i la categoria humana, la formació i el bon criteri en la direcció de persones per part de bisbes, provincials de congregacions i titulars d'obres que habitu-

alment deleguen el govern quotidià en gestors d'institucions i serveis.

L'opció del Concili Vaticà II pels laics, unida a una falta de persones de vida consagrada i a la complexitat actual de la gestió, van motivant la contractació de gestors laics. Aquests, per qualificats que siguin -que no sempre és el cas- és difícil que regeixin els projectes cap a les finalitats fundacionals i d'acord amb la cultura de les comunitats titulars sense unes indicacions precises. Seleccionar els gestors adequats és, precisament, la primera prova que han de superar amb èxit els titulars. Objectivar les funcions i competències, i superar la fidelitat com a

criteri únic són condicions imprescindibles per trobar les persones adequades.

Per tal d'assolir l'èxit en la gestió, és clau que les persones responsables siguin conscients d'allò que s'espera d'elles, de les seves funcions principals i de com les haurien de dur a terme. Excepcional és la persona que, sense que li expliquin, és capaç d'intuir els objectius de la institució que representa, els comparteix i sap implementar-los. No podem esperar una sintonia espontània en finalitats i mètode, tot i que compartim una fe. Tot això cal treballar-ho prèviament amb rigor perquè la gestió de projectes va associada a decisions dures, sovint impopulars, i més quan cal redefinir i redimensionar projectes que s'han d'actualitzar als nous temps.

És en aquest marc de decreixement, d'incorporació de persones molts cops externes al projecte a les que cal orientar i seguir, que es fa imprescindible la formació dels que exerceixen la titularitat. Convé que les propietats tinguin criteris ètics concrets clars, hagin reflexionat sobre les finalitats i decisions -que pot venir prendre des del 'principi del mal menor'-, i que entenguin que, malgrat que hi hagi un gestor qualificat i ho tinguin present en la pregària,

cal exercir-ne un seguiment regular i rigorós. Aquest treball conjunt regular es imprescindible per avaluar resultats més enllà de les simpaties personals. S'ha d'assumir que poden ser convenients decisions impopulars en determinats moments això com tenir criteris clars sobre la transparència, fugint dels entorns on el secretisme ha estat l'habitual. És fonamental saber on es va, saber què és possible i allò que ja no ho serà; cal saber motivar els equips fins i tot en el difícil moment de tancar obres, fent-ho alhora de la forma més endreçada i respectuosa possible. Cal escoltar, posar-se en el lloc de l'altre i no interpretar qualsevol desacord com una deslleialtat.

Els darrers segles, l'Església ha cobert carències socials amb projectes de tot tipus, però no sempre s'ha sabut actualitzar ocupant un espai dignament com un actor social més. Mantenir pot ser més difícil que fundar, especialment en contextos adversos, i aquí no sempre s'ha estat a l'alçada com tampoc ho estan empreses o altres iniciatives de la societat. Sovint no hi ha hagut criteris de bona governança, s'ha confiat en els anomenats "de sempre", s'ha culpats, amb raó o no, al regulador, però s'ha arribat massa vegades a situacions de no retorn. És fonamental que els titulars destinin el temps per discernir amb pers-

pectiva la realitat i com a conseqüència, a promoure actuar proactivament el que convingui i a temps. L'ambigüitat a curt termini pot ser més còmoda, però a la llarga pot esdevenir un maltractament de la institució vers les persones. La pobresa evangèlica, la senzillesa, no justifiquen la irresponsabilitat en la gestió i, en tot cas, l'opció vital per l'austeritat i el projecte no l'ha pres el personal contractat que arrisca el seu treball.

Convé reflexionar sobre les responsabilitats que es tenen i que impliquen supervisar la gestió de projectes complexos. Hem de preparar relleus en els moments oportuns, recolzar els professionals, tenir consciència de les conseqüències de les decisions preses, afavorir una cultura que possibiliti que sorgeixin nous líders i, sobretot, saber acabar, si s'escau, amb dignitat. És important renovar juntes, patronats i òrgans de govern procurant-hi pluralitat, rejuvenint-los, feminitzant-los i creure'ns-els. En aquests contextos farem possible el treball eficaç dels bons gestors. I per garantir-ho és imprescindible la preparació dels titulars perquè puguin exercir una bona governança.

EL NOSTRE REPTE, EL SEU FUTUR

TRIA ESCOLA CRISTIANA

www.triaescolacristiana.cat

93 302 70 13

Escola Cristiana
de Catalunya

escola
concertada
al teu costat

Nadieżdha, una revista en la clandestinitat

PER MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZDHA

Tot just ara farà un any que Catalunya Religió va obrir la nova secció anomenada *Més dones, més religions*. Quan em van oferir l'oportunitat de col·laborar-hi, havia de donar nom al Bloc, que seria la finestra per poder editar els articles, i no vaig dubtar què seria "*Nadieżdha*".

La raó d'això va ser per dos motius: Un, per la seva pròpia significació "*Esperança*", aquella esperança que tots necessitem, per anar més enllà de la realitat que constreny i limita l' ésser humà i poder projectar una finalitat en aquesta vida que tingui una llum que ens porti vers una realitat més anhelada. També està implicada la nostra ànima que, no sabent, sap, de manera

intuïtiva, quasi velada, la raó de la nostra existència i la seva pròpia transcendència.

El segon motiu era perquè ho vinculava amb un llibre que va escriure (1988) **Tatiana Góricheva**, que porta el nom de "**Nadieżdha significa esperança**" i que recollia el testimoni, a través de les cartes de molts sacerdots que es trobaven en l'exili o bé empresonats, en temps de repressió i persecució religiosa, en la època soviètica.

Tatiana en el seu llibre ens presenta a **Soya Krajmálnikova**, fundadora de la revista *Nadieżdha*, una revista que, en aquells temps s'editava en clandestinitat i que va arribar a ser una

col·lecció de 14 volums, amb més de cent pàgines cadascú d'ells. Els textos mecanografiats es composaven a Moscou, passant després de contraban a Occident, s'imprimien a Frankfurt i, novament, per vies complexes i il·legals tornaven a Rússia amb grans tirades. Soya era vigilada molt d'a prop per la KGB, interceptant molt sovint el subministrament de paper o bé, patint registres domiciliaris. Ella va ser condemnada a cinc anys de desterrament i més tard, va anar a parar a un poble remot de la regió de Barnaúl, que està situada al sud de la Sibèria Occidental, en la desembocadura del riu Barnaúlka, sense saber més d'ella.

Soya, en la revista, no només va compilar textos sinó que els va reorganitzar i comentar, transcrivint-los personalment perquè ningú patís el risc de ser detingut. Els autors de Nadi-ezdha són homes d'església i pregària, que cada un d'ells refan l'experiència de mort i resurrecció de Déu, ja no els hi fa por les persecucions, el fred, la fam i la presó, en ells no es trobarà cap queixa, ni les descripcions del seu patiment. Aquest fet, no té explicació només per la censura, sinó que, al mateix temps es desprèn d'una actitud d'humilitat i amor a Déu que trastoca

la lògica humana. Aquests testimonis fan més vives que mai les paraules de l'evangeli Sant Mateu, 16,25: "Perquè aquell qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; en canvi, qui perd la seva vida per causa meua, la trobarà".

Tatiana Goricheva, autora del llibre, per tota la seva implicació en donar testimoni de la seva fe cristiana i ortodoxa també va ser enviada a l'exili. Va poder escriure diversos llibres exposant en veu alta una realitat de persecució i anorreament per milers de persones, que així ho van patir i, al mateix temps, en transmetre una llum irradiant, embolcallada per una força interior i expressada pel descobriment d'una fe del "Déu vivent". Ara, que farà un any, un 12 de març, que va sortir el primer escrit en el bloc "Més dones, més religions" he volgut fe esment i, al mateix temps, retre homenatge a aquestes dues dones que per la seva valentia van defensar els seus ideals, malgrat les vexacions i persecucions que van patir.

Soya i Tatiana, teniu la nostra gratitud i el reconeixement pel vostre testimoniatge, ple de coratge i d'amor.

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Text original: Ramon Torruella Música original: Josep Borràs

*Ara,
més que mai,
La Passió*

*Versió reduïda d'1 h 45 min, sense
entreacte, i seguint el protocol Covid-19*

2024

MARÇ 27 (19h)

ABRIL 2 (19h) 11 (11h) 17 (19h) 25 (11h)

MAIG 1 (11h)

Venda d'entrades a WWW.LAPASSIO.NET
per telèfon al 93 7771587 i a les taquilles del teatre

DONES EN ORGANISMES DIOCESANS I INTERDIOCESANS DE CATALUNYA

Infografia de Catalunya Religió. 8 de març de 2021

Aquest 8 de març, Dia Internacional de la Dona, Catalunya Religió hem analitzat la participació de les dones en càrrecs de responsabilitat dins de l'Església de Catalunya. En concret, ens hem fixat en els organismes diocesans, des de les cúries de cada bisbat, passant per les delegacions diocesanes, els consells pastorals i també els secretariats interdiocesans que depenen de la Conferència Episcopal Tarraconense. Hem buscat figures de responsabilitat que tant poden exercir homes com dones. La fotografia final parla per si sola.

Els homes són presents en la pràctica totalitat d'òrgans de lideratge i de decisió. El cas més paradigmàtic són els centres de formació superior o universitària: no hi ha cap dona al capdavant d'una facultat ni tampoc d'un institut eclesial. Tots els directores i degans són homes. Això inclou la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut de Teologia Fonamental i l'Institut de Litúrgia de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, així com els instituts superiors de Ciències Religioses de Barcelona, Vic, Girona, Tarragona, Lleida i el de Tortosa ('Sant Dàmaso').

8M: l'Església catalana suspèn en igualtat

Com a contrapès, només hi ha Mans Unides. En el 90% dels casos -a excepció de Girona- tro-

bem delegades diocesanes. L'entitat dedicada a la cooperació internacional té una especial empremta femenina. Des del seu origen va ser impulsada per voluntàries dones i actualment, en els càrrecs de responsabilitat, també es manté aquest accent.

En canvi, les xifres s'inverteixen en un camp d'acció social molt similar: el de les direccions i delegacions de les Càritas diocesanes. A dia d'avui, al capdavant d'aquestes presències eclesials en el territori hi ha un 90% d'homes i només un 10% de dones.

Hem vist aquests dos àmbits d'acció social amb un pes històric i institucional molt específic. Però, què passa amb la resta de responsables diocesans? Si fem un capmàs i agrupem les delegacions en la resta d'àmbits -patrimoni, catequesi, joventut, vocacions, vida consagrada, diàleg interreligiós i ecumenisme, presons, pastoral obrera, gent gran, família, etc.-, així com les responsabilitats d'àrees i institucions diverses -museus, arxius, publicacions, confraries, etc.-, el còmput final suma en xifres absolutes 192 homes i 55 dones. Això és un 78% d'homes, i un 22% de dones.

I en el cas dels secretariats interdiocesans? Aquests òrgans de coordinació entre diòcesis són liderats per bisbes, que tenen assignats diferents àmbits de treball. Al costat del bisbe responsable d'aquell secretariat, hi ha una persona de referència, que normalment té funcions directives. I és qui acaba gestionant amb una visió de pastoral de conjunt, l'àmbit que li pertoca. Aquí trobem la catequesi, joventut, patrimoni, salut, comunicació, ensenyament, pastoral obrera i turisme i santuaris. En un 86% dels casos, homes, la majoria dels quals, clergues o religiosos. Ara mateix només hi ha una dona en aquest encàrrec, en funcions, al capdavant del SIMCOS, el Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social.

Si mirem els càrrecs a cúria -secretaries generals, secretaries personals dels bisbes, portaveus, cancellers, ecònoms i vicaris judicials- el còmput final queda també es decanta cap als homes. Parlem d'un 83% d'homes en vers un 17% de dones. La cúria és l'equip de confiança del bisbe, que porta el dia a dia de la institució. Les poques dones que hi ha, en la majoria de cúries episcopals, són secretàries generals o cancelleres.

Un altre capítol de reflexió s'obre a partir dels consells pastorals diocesans. A priori, un organisme molt més plural i divers. Es tracta d'un ens consultiu, amb una porció de representació per raó de càrrec -el bisbe, els vicaris territorials i per àmbits, els arxiprestes i els delegats diocesans-, així com diversos membres de lliure elecció. En aquest cas, i amb una visió de conjunt entre diòcesis, trobem que sis de cada deu membres són homes.

A la cua amb representació femenina en els consells pastorals, trobem Lleida (20% de dones) i Terrassa (24%). I al capdavant, Vic (58%) i, també molt a la vora, Solsona (57%). Val a dir que el bisbat de Solsona compta amb una estructura molt diferent a la resta i en aquest cas hi hem comptabilitzat el que anomenen 'Equip de visió' constituït per un nucli de 7 persones.

Per a elaborar aquesta infografia, hem consultat dades públiques i actualitzades dels diferents bisbats i de la Conferència Episcopal Tarraconense.

El Papa nomena Núria Calduch primera secretària de la Pontifícia Comissió Bíblica

Aquest dimarts 9 de març el Vaticà **ha fet públic el nomenament** de la primera dona al capdavant de la Pontifícia Comissió Bíblica. El **papa Francesc** ha escollit la catalana **Núria Calduch-Benages**, membre de les missioneres de la Sagrada Família de Natzaret, com a secretària d'aquest òrgan consultiu al servei del Magisteri de l'Església i vinculat a la Congregació per la Doctrina de la Fe. El president de la comissió és, per tant, el mateix prefecte de la congregació, el cardenal **Luís Ladaria**. Calduch-Benages pren el relleu al jesuïta **Pietro Bovat**, després de cinc anys preceptius de mandat.

“Aquesta responsabilitat té un aspecte positiu, perquè implica una missió a accomplir i és un vot de confiança; però també representa una feina extra a les que un ja té i reptes nous amb els que un no hi comptava”, ha explicat Núria Calduch-Benages a Catalunya Religió. La secretària de la Comissió Bíblica és una figura de direcció. La comissió està composta de 20 biblistes que es reuneixen un cop l'any, dues setmanes després de Pasqua. Aquest encontre no té una finalitat d'investigació, sinó que serveix per tractar un tema bíblic del que se'n deriva, cinc anys més tard, un document pensat per al gran públic.

Calduch-Benages (Barcelona, 1957) forma part d'aquesta comissió, de caràcter divulgatiu, **des de 2014**. Doctora en Sagrada Escripura, és una de persones més reconegudes **en l'àmbit bíblic** i una de les poques dones que han guanyat una càtedra a la **Pontifícia Universitat Gregoriana** de Roma. És professora convidada al Pontifici Institut Bíblic. El 2008 va ser cridada a participar com a experta en el Sínode sobre la Paraula de Déu. El 2016 el papa Francesc va crear una Comissió d'Estudi sobre el Diaconat de la Dona, formada per 13 membres, entre els quals **Núria Calduch-Benages**. És membre de l'**Associació Bíblica de Catalunya**, l'òrgan col·legial de la Conferència Episcopal Tarraconense per a l'apostolat bíblic al nostre país. Ha publicat una dotzena de llibres i és autora d'uns 250 articles, científics i divulgatius. Ara fa un any va publi-

car **Sant Pau i les dones**, el tercer volum d'una trilogia dedicada a les dones en la Sagrada Escripura (Claret, 2020).

El mateix dimarts s'ha fet públic també el nomenament del professor barceloní **Daniel Arasa**, com a consultor del Dicasteri per a la Comunicació. Arasa és llicenciat en periodisme (Universitat Autònoma de Barcelona - UAB, 1995), llicenciat en teologia (Pontifícia Universitat de la Santa Creu, Roma, 1999) i màster en televisió i ràdio (Southern Methodist University - SMU, Dallas), 2001), i doctor en Comunicacions Institucionals Socials (**Universitat Pontifícia de la Santa Croce**, 2007). Del 1994 al 1997, va treballar com a periodista a les seccions de política, societat i local de l'agència de notícies Europa Press, Espanya. Actualment és el degà de la Fa-

cultat de Comunicació Social Institucional de la Universitat de Santa Croce.

Al juny de 2010, Daniel es va unir a la junta directiva de Rome Reports TV, agència de notícies especialitzada en la cobertura del Papa, el Vaticà i l'Església catòlica. És autor de *Church Communications Through Diocesan Websites. A Model of Analysis* (2008) i és coeditor de *Religious Internet Communication. Facts, Trends and Experiences in the Catholic Church* (2010), *Church Communication and the Culture of Controversy* (2010) and *Church Communications: Creative Strategies for Promoting Cultural Change* (2016).

Dones d'Església: "Aquí, hi cabem tots"

Moure consciències, transformar les relacions humanes i treballar per acabar amb la violència, els abusos i la discriminació per raó de gènere. I fer-ho també dins l'Església. Són alguns dels reptes que aquest diumenge 7 de març ha formulat la coordinadora de dones creients **Alcem la Veu**. Més d'un centenar de persones s'han manifestat **una vegada més** davant de la plaça de la Catedral de Barcelona a favor de la dignitat i la igualtat de la dona a l'Església.

En l'entrevista en vídeo enllaçada en aquesta notícia, **Neus Forcano**, portaveu de la coordinadora que ha convocat l'acte, explica els objectius que es plantegen de cara als propers mesos. Per una banda, volen recollir pensament

entre dones implicades en diversos serveis, moviments, parròquies i realitats diocesanes. Els preguntaran si "se senten valorades i què pensen sobre la igualtat de les dones en les esglésies".

Però també proposaran analitzar una qüestió concreta d'interès, en l'àmbit de la moral. Busquen donar veu a les dones des d'una proposta real de sinodalitat. És un treball amb vistes a un **sínodo internacional** que tindrà lloc el 2022 que busca "fer pràctica la sinodalitat de l'Església".

Alcem la Veu planteja aquest repte en coordinació amb **Revolta de mujeres en la Iglesia** i també amb el moviment internacional Voices of Faith i el **Catholic Women Council**. Davant

de l'anunci d'un nou **sínode de bisbes** per la tardor de 2022, anticipen que l'assemblea genera "una imatge anacrònica i excloent" perquè hi participen només "homes cèlibes" que són els qui "prenen les decisions més rellevants".

"Traspasar fronteres discriminatòries"

L'acte ha tingut un tarannà festiu, i ha servit per destacar l'aportació de les dones a l'Església. Una tasca que, denunciem, no sempre és reconeguda ni té lloc en un context d'igualtat dins de la institució. "Aquí estem les dones, no per agafar el relleu en el poder, sinó per dir que, aquí, hi cabem tots", han dit en els parlaments. Algunes de les participants han posat exemples concrets d'aquesta aportació sovint invisibilitzada. Des de l'alegria, la consciència, l'empatia, l'assertivitat, la fortalesa o el compromís. Desenes de paraules han traçat el relleu d'un ocell, "símbol dels nostres anhels de pau i justícia", han explicat.

La teòloga Neus Forcano ha interpretat l'episodi de **la samaritana des d'una mirada feminista**, en la part central de l'acte. Una història en què, segons Forcano, "Jesús convida tothom a ser ell o ella mateixa i traspasa fronteres discriminatòries". La teòloga ha defensat el gest d'obertu-

ra i diàleg sense prejudicis de Jesús: "Ens convida a fer camí de descoberta per saber quins dons tenim i què podem oferir als altres".

En paral·lel, **Marta Romay** ha il·lustrat aquest pensament amb pinzell. Imatge i color sobre mural per un relat que apel·la a la possibilitat de renovació dins l'Església i també a la necessitat de fer-ho a partir d'un diàleg entre iguals.

L'acte ha conclòs amb veu de la cantant **Rosa Zaragoza** que, entre d'altres peces, ha interpretat 'Nada te turbe', un cant inspirat en la pregària de

santa **Teresa de Jesús**, doctora de l'Església i una referència en la lluita per la dignitat de la dona.

La manifestació ha servit per recordar un any d'accions reivindicatives. Com la pregària virtual **per Corpus** o la proposta de **denúncia de la violència masclista** el 25 de novembre per a les misses d'aquell diumenge. Malgrat el context de pandèmia, la coordinadora s'ha mantingut activa i ha sumat noves presències, com el grup Alcem la Veu de Menorca.

Sabadell Institucions Religioses

Curs d'Assessor Financer per a Entitats Religioses i del Tercer Sector

Una proposta formativa única impulsada per Banc Sabadell en col·laboració amb la Universitat Francisco de Vitoria (UFV) i que té com a objectiu principal reforçar i ampliar el coneixement especialitzat de les institucions religioses i el tercer sector amb continguts adaptats a la realitat d'aquests dos col·lectius.

100% online

Accesible des de qualsevol dispositiu

Curta durada

4 mesos (8 ECTS y 12 hores de convalidació EFPA)

Gratuït

i exclusiu per a clients de Banc Sabadell

Diploma

Títol propi de la UFV

Matrícula oberta ininterrompudament fins a l'agost del 2021.

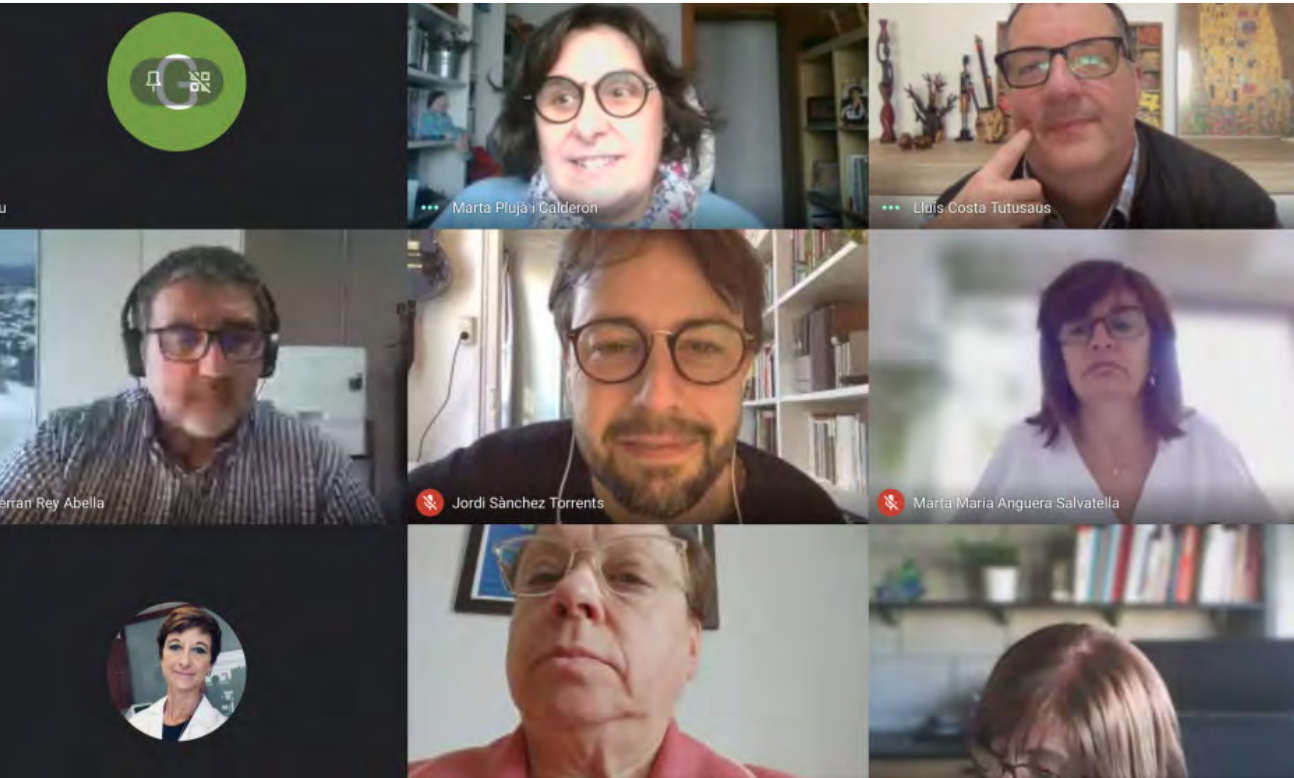
Més informació i inscripcions a:

InstitucionesReligiosas@bancsabadell.com

www.bancsabadell.com/institucionesreligioses

B Sabadell

Ser on siguis

Càritas Barcelona: “Necessitem un canvi de model social”

El 13 de març de 2020 la pandèmia de la Covid-19 obligava al confinament domiciliari i al tancament de tots aquells centres que no eren essencials. En pocs dies Càritas Barcelona va notar l'increment exponencial de trucades de milers de persones que necessitaven ajuda per cobrir les necessitats bàsiques. Què podien fer amb les seves seves tancades? Van decidir obrir un call center per poder atendre totes les trucades i fer-ho des de casa. Una resposta d'urgència que se suma a les moltes que l'entitat eclesial continua oferint un any més tard. Així ho han explicat aquest dimecres 10 de març a Blanquerna en el Webinar *L'acció de Càritas sobre l'impacte de la COVID-19*. Una xerrada de sensibilització emmarcada en el projecte 'Universitats amb Cor' de Càritas Barcelona i organitzada també amb el suport d'Acció Solidària i Pastoral Blanquerna.

Marta Plujà i Calderon, tècnica de campanyes i sensibilització de l'àrea de Comunicació i Relacions Institucionals de Càritas, ha explicat que l'any 2019 atenien unes 30 mil persones, que equivalen a unes 16 mil llars, on la majoria de famílies eren monomarentals, i on més de la meitat vivia sense una llar digna i segura. “Ens

trobem ara en un punt mig en què ha passat una primera onada, que ens arrossega des del 2018, i ara estem a punt de ser engolits per una segona onada, la de la Covid”, ha expressat Plujà. “Ens ve a sobre un tsunami”, ha reconegut, i cal amoinar-se, afirma, “pels estralls que aquest tsunami fa i sobretot farà”.

A Càritas preocupa i molt el tema de l'habitatge, la feina i la situació que pateixen els infants. Treballen per evitar la pobresa intergeneracional i creuen que “sense una llar el desenvolupament humà no és complet”. Per fer-ho, l'any 2019 comptaven amb un pressupost anual de 24 milions d'euros, provinents la majoria de fons privats, que inclou socis, donants, petits dadors i empreses o fundacions. “Enguany hem augmentat el pressupost d'ajudes, s'han mantingut les donacions i en alguns casos inclús s'ha augmentat la solidaritat econòmica”.

L'entitat, que al llarg del 2020 **ha presentat** dos informes sobre l'impacte de la Covid en els més vulnerables, està redactant ja el tercer informe, que remarca alguns increments i problemàtiques. El que sí saben ja és que la Covid ha augmentat la precarietat laboral, les pitjors condi-

cions dels habitatge, la feble protecció social, i ha fet més gran l'esquerda digital.

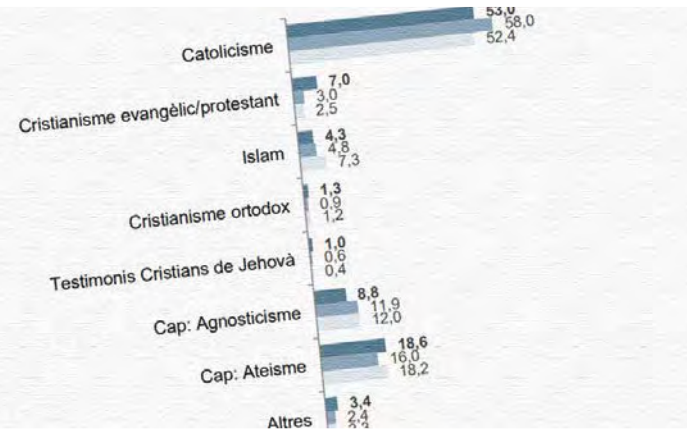
Tots aquests augments han comportat, en molts casos, una repercussió en la salut, tant física com mental. El 53% de les persones que atenia Càritas abans de la pandèmia no tenia una feina, i el 17% comptava amb una ocupació informal, és a dir treballava en el mercat negre. “Ara mateix el 21,2% de les llars de la diòcesi de Barcelona, unes **17.500 persones estan en pobresa severa**”. Un lleuger descens però que continua sent una xifra escandalosa ja que representa un 8% de la diòcesi qui no tenia ingressos. Al mes de febrer la xifra va augmentar fins que al febrer va passar al 20%.

I és que des de Càritas continuen reivindicant que “necessitem un canvi de model social”. Amb la pandèmia, expliquen, el món s'ha adonat del valor de la cura. “No cal inventar la sopa d'all, ja hi ha moltes propostes per aplanar el camí de la pobresa”. Demanen l'aplicació de la Carta social europea. Elaborada l'any 1961 i encara no ratificada per l'Estat Espanyol. I del pilar europeu dels drets socials. Un acord marc aprovat l'any 2017 per implantar els drets socials en

els estats membres i que pretén marcar les línies socials a nivell europeu. Dues eines que tindrien repercussió pràctica a la vida amb un treball decent, una vida digna, un habitatge digne, viure en societat, “poder menjar més peix i carn, o fer vacances”, afirma Plujà, o tenir dret “a l'energia”.

Demanen “viure i no sobreviure”. I és que, recorden, “abans de la pandèmia aquest drama social ja passava”. També ha posat sobre la taula que estan proliferant les xarxes de suport informals perquè, explica, “les que han fallat són les xarxes reglades que el primer dia de confinament van tancar”.

La **Noèlia Muñoz**, responsable del voluntariat a Càritas Barcelona, ha remarcat que fa un any de l'inici del confinament i que avui aquestes demandes “**no són caritat sinó drets**”. Cal preguntar-se, afirma, per quin model de futur voldríem construir, i així actuar en conseqüència. “Si no ho fem nosaltres, ningú ho farà”. Reconeixen que cal incidència política per afrontar canvis socials però sense perdre de vista “que les necessitats són ara i aquí”.

7 de cada 10 catalans s'identifiquen amb alguna religió

Gairebé la meitat de la població catalana, un 44,1%, afirma que té alguna creença religiosa, d'acord amb les dades que es desprenen del tercer *Baròmetre sobre la religiositat i sobre la gestió de la seva diversitat* publicat per la Direcció General d'Afers Religiosos. No obstant això, el fet de ser o no ser creient no significa que una persona no es pugui identificar amb una religió.

L'informe revela que un 71% dels catalans s'identifica amb alguna religió: un 53% amb el catolicisme, un 7% amb el protestantisme; un 4,3% són seguidors de l'islam, un 1,3% del cristianisme ortodox i un 1% són testimonis de Jehovà. Un 18% es declaren ateus i un 8,8% agnòstics.

Altres dades que aporta aquest estudi són que un 68,1% dels catalans no van mai a cap cerimònia de culte. En canvi, un 9,7% són practicants un cop a la setmana; un 5,3% van als centres de culte algun cop al mes, i un 16,6% hi van algun cop l'any.

D'altra banda, segons el baròmetre, la majoria dels catalans coneixen l'existència de la religió catòlica (97,2%), islàmica (80,6%), evangèlica o protestant (76,5%), testimonis de Jehovà (74,1%) i budista (68,7%).

Quan es pregunta als enquestats pel seu nivell de coneixement de les diferents confessions

amb implantació a Catalunya, tan sols la religió catòlica supera l'aprovat.

De mitjana, els enquestats consideren que el seu coneixement sobre aquesta religió és d'un 6,81 sobre 10. En el cas de les altres religions, la nota mitjana no és superior en cap cas al 3,4. L'islam, els testimonis de Jehovà i el protestantisme són les minories religioses que els ciutadans diuen que coneixen millor.

Bancs d'aliments de Barcelona freguen el col·lapse: "Estem totalment desbordats"

DM, 9/03/2021 | NACIÓ DIGITAL

El Carme de Manresa estrena pintures, nova il·luminació i rentada de cara

DC, 10/03/2021 | REGIÓ 7

El bisbe de Lleida recorda que l'art havia d'anar a parròquies i no a un local

DJ, 11/03/2021 | SEGRE

La Cova rep els mosaics de Marko Rupnik que decoraran les vuit capelles de l'església

DJ, 11/03/2021 | REGIÓ 7

Un llibre reflexiona sobre el passat, el present i el futur de la processó de Girona

DJ, 11/03/2021 | EL PUNT AVUI

L'ermita de Sant Elies, a Sant Pere, torna a tenir campanar

DJ, 11/03/2021 | EL 9 NOU

L'Escola Labouré, al Raval, serà pública al setembre

DJ, 11/03/2021 | BETEVÉ

Més de 300 líders religiosos de totes les confessions demanen més ambició climàtica

DV, 12/03/2021 | LA VANGUARDIA

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

"La #pandèmia ha posat de manifest la necessitat de personalització" ✨ @Josepgallifa, durant la taula rodona organitzada per @LibreriaClaret, afirma que és evident que avui en dia l'educació ha de donar un suport emocional:

Traducir Tweet

Jesuïtes Catalunya
@jesuitiescat

Sàviament se'ns diu que mai no descobrirem terres noves si no sortim del port. No descobrirem el «millor» que desitgem ser si no ens arrisquem a navegar mar endins, cap a aigües més profundes. #RecésQuaresma2021 ow.ly/L9cl50DSGqb

Traducir Tweet

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Tal dia com avui de l'any 1927 neix Josep Maria Subirachs. En la seva contribució al temple de la Sagrada Família, la seva obra més coneguda és, sens dubte, la que hi ha a la gran portalada de la façana de la Passió.

@EspaiSubirachs

Traducir Tweet

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

En un nou paradigma educatiu, els aprenentatges dels alumnes impacten l'entorn. Descobreix com treballen a l'escola @FEDACManresa el gran projecte transversal "Projectem el #Bages i apadrinem el territori!"

@diariRegio7 #avuidemà2024 #transformadors

Traducir Tweet

IQS
@IQSBarcelona

El do de ser dones 🍷

📄 A IQS el 53,5% dels treballadors són dones i avui el volem donar veu i valorar la seva feina.

Totes llitem en el nostre dia a dia per eliminar les desigualtats i per empoderar les futures generacions.

Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatSJD

I tu, discrimines? Amb @diariara, i dins la campanya de sensibilització #JoHoCanvioTot sobre #salutmental i l'Obra Social Sant Joan de Déu et proposa un #interactiu per posar-te a prova sobre els teus #prejudicis. Col·labora @noalestigma i @CNJCat! bit.ly/3uJLGN2

Traducir Tweet

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

📄 Dilluns tindrà lloc el lliurament del XV Premi de Periodisme Solidari Joan Gomis. Podeu seguir l'acte en directe 📺 youtu.be/OZJ_A8f0vqg

15/03/21
🕒 18 h

Premiats: @foradequadre i @desplazados_org (J. Marcos i Mª Àngeles Fernández)

Traducir Tweet

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Els equips de Pastoral seguim formant-nos x acompanyar millor alumnes, famílies i equips. Les 5 🗨️ C : aquest cop "EL COMPROMÍS"

- 👉 Amb un mateix
- 👉 Amb els altres
- 👉 Amb el projecte
- 👉 Amb la societat, món, entorn

Amb @juanjoferzola #escolaaambvalor #escolacompromesa #intensament

Traducir Tweet

Blanquerna
@Blanquerna

Escoles i instituts! La convocatòria als #PremisImpulsa continua oberta 🌟

Busquem projectes relacionats amb tres dels objectius de desenvolupament #Sostenible promoguts per la @ONU_es 🌍

Us hi esperem! Més informació al nostre web premisblanquemaimpulsa.com

Traducir Tweet

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

👉 Des de l'equip de Comunicació i Màrqueting de la @Fundperetarres hem volgut compartir lectures i dones inspiradores amb motiu de la celebració del #8M2021 ♀

Dones que han passat a la història o, simplement, han estat el pilar de les nostres famílies. A totes elles, gràcies!

Traducir Tweet

Abadia de Montserrat
@montserratinfo

Impremta i biblioteca a l'hospital militar de Montserrat (1938-1939). Les Biblioteques de #Montserrat i Catalunya col·laboren en una exposició que es pot veure a a l'Espai Zero de la Biblioteca de Catalunya, a Barcelona. Fins el 16 d'abril de 2021.

ow.ly/Dlja50DPu96

Traducir Tweet

La Salle
@LaSalleCat

Trobada VAUGIRARD 2021. Compromís, Fraternalitat, Servei. @lasallearp @lasalleorg

Traducir Tweet

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Valentina Laferrara, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

